

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačnje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jedem mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jedem mesec . . . „ 1-40
Naročnje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Zmaga protisemitov.

Dunajske občinske volitve so se začele in izid volitve v tretjem volilnem razredu je: nepričakovano sijajna zmaga protisemitov in strašen poraz židovskih liberalcev. Protisemitje so pri tej volitvi dobili 3150 glasov več, kakor pri volitvi meseca septembra, židovski liberalci pa 1980 glasov manj.

Številke govore! In če dobi kaka stranka v tretjem volilnem razredu od 56.682 glasov samo 8947 glasov, torej komaj šestino, in če se ji vzlic največjemu naporu in najvztrajnejši agitaciji, vzlic ogromnim denarnim žrtvam in izdatni vladni podpori ni posrečilo dobiti niti jeden mandat, potem je taka stranka sojena, potem je dokazano, da nima nikake zaslombe več v prebivalstvu.

Ni verjeti, da bi bil izid volitve v drugem razredu za židovske liberalce ugodnejši, nego je bil v tretjem. V drugem razredu odločujejo uradniki in učitelji in ti so zadnje upanje židovskih liberalcev. Vlada je storila vse, kar je bilo mogoče, da odvrne uradnike od protisemitskih strank in je privabi zopet v tabor levičarjev. Predložila je penzijski za-

kon in obljube izdatno povišanje uradniških plač, a težko je verjeti, da bi vse to pomagalo, in tudi grožnje ne bodo nič zalegle, uradniki in učitelji bodo brez dvoma glasovali za protisemitske kandidate in združenim protisemitskim strankam pripomogli do kvalifikovane večine v občinskem svetu.

Poraz židovskih liberalcev pri teh volitvah je zajedno poraz „železne roke“. Ministerski predsednik grof Badeni je izgubil prvo veliko bitko in kdo ve, če tej Magenti ne sledi še Solferino.

Ministerski predsednik si je s svojo nerodnostjo nakopal nasprotstvo dunajskih protisemitov. Iz političnih ozirov je hotel levičarje, stranko kompromitirane preteklosti in brez bodočnosti, prikleniti na se in se njej na ljubo lotil borbe s stranko, katera mora, dasi je v narodnostnem oziru postala skrajno jednostranska, po svojih gospodarskih in splošnopoličnih težnjah biti simpatična vsakemu, komur je za blagor ljudstva in za prospeh cele države. Grof Badeni je računal na to, da zbega in utruji dunajske volilce, mislil je, da jih užene in preplasi s sredstvi, s kakeršnimi je zmagoval pri galiških volitvah, a izid volitve v tretjem razredu ga je moral prepričati, da ima na Dunaju opraviti z vse drugačnimi elementi, nego v nesrečni svoji domovini.

Vprašanje je, kaj stori vlada sedaj, ko je že gotovo, da se končajo volitve s sijajnim moralnim in materijelnim uspehom protisemitskih strank. Ni dvoma, da bode dr. Lueger zopet izvoljen županom. Vlada lahko zopet razpusti občinski svet, a upanja ni, da bi jej to kaj pomagalo. Nasprotstvo proti poljski vladi, katera tako očitno kaže, da jej je prvi smoter negovanje galiških interesov, bo na Dunaji še naraslo; Badeni bode še nepopularnejši nego sedaj in ta nepopularnost njegova se bode razširila po vsi državi, povsod, kjer je še kaj čustva za pravičnost, kjer se spoštuje v zakonih zajamčena avtonomija in še ni židovski liberalizem udušil politične morale. S protisemiti simpatizujejo vsi pošteni elementi v državi, tudi če ne soglašajo z mnogimi točkami njih programa niti z njih taktiko, in

vsí pošteni elementi jih bodo podpirali, ako bi se grofu Badeniju novič zljubilo, kršiti avtonomijo mesta dunajskega in zaradi levičarsko-poljske zveze razpustiti občinski svet. Moglo bi se zgoditi, da bi to svojo železno nepopustnost plačal s svojo politično eksistenco.

V Ljubljani, 2. marca.

Volilna reforma. V odseku se posvetovanje o volilni reformi jako hitro vrši. Sprva se je stavilo cel kup predlogov, in kazalo je, da se ob vsem tem vsa predloga razbije. Zahtevalo se je pomnoženje mandatov za razne kronovine. Grof Badeni se pa vseh teh izraženih želj ni ustrašil, dobro vedoč, kako se mora govoriti z zastopniki velikih strank. Na kratko je jim rekel, da nimajo nič dosti preminjati, temveč naj le kar sprejmo, kar je jim predložil. On tudi nima časa se z njimi razgovarjati in prepirati. Pokaral jih je kakor strog učitelj svoje učence. To je pa tudi pomagalo. Predloga se je vzela za podlago podrobni debati. Vzpregel se je že tudi prvi in najglavnejši paragraf, da se novi kuriji dà 72 poslancev in nič več. Odklonili so se vsi preminjevalni predlogi, torej tudi Klunov. Glavna težava je odstranjena. Le zastran cenza se utegnejo še malo prepirati, a tudi v tem bode zmagal Badeni v odseku. Seveda v zbornici stvar ne pojde tako gladko.

Budgetna debata se v ogerskem državnem zboru na dolgo vleče. Opozicija na vse mogoče načine zavlačuje posvetovanja. Vidi se, da bi rada sploh preprečila rešitev budgeta in tako vrgla Banffyjevo vlado. Vlada je pa jela misliti, da bi se spremenil zbornični red, da bi opozicija ne mogla z obstrukcijo več zaprečevati ali ovirati najvažnejših stvari. Ogorska vlada je pa že vajena, da vsako stvar tako uprizori, kakor bi jo narod zahteval. Na ta način se je tirala cerkvena politika, na ta način tudi misli dognati premembo zborničnega reda. Komitatski zastopi sklepajo prošnje do vlade in državnega zbora, da naj se zbornični red spremeni, da ne bode obstrukcija več mogoča. Praviti ni treba, da je vlada te prošnje najela.

Listek.

„Matica Slovenska“.

II.

Naša „Matica“ se je doslej vse preveč čutila kot nekaka akademija in je do novejših časov leposlovje popolnoma zanemarjala. Šele zadnjih deset let so se razmere v tem oziru nekoliko premenile, četudi še daleč ne tako, kakor želi velika večina občinstva.

Čedalje gosteje se čujejo glasovi, naj naša „Matica“ postane „Slovenecem to, kar je Hrvatom njih „Matica“, namreč društvo, katero goji znanost le v toliko, v kolikor je pristopna vsakemu omikancu, sicer pa posvečuje največjo skrb najvažnejšemu izobraževalnemu sredstvu, leposlovju.

To načelo še ni prišlo do veljave in v naših razmerah tudi sedaj še ni želeli, da pride do polne veljave, ker bi sicer prenehalo še tisto malo znanstvenega delovanja, kar ga je v nas. Naj ostane torej „Letopis“ tudi v bodoče rszerviran izvirnim znanstvenim, na naš narod nanašajočim se spisom, vse druge knjige pa naj bodo ali popularnoznanstvene ali leposlovne.

Mej letošnjimi knjigami je samo „Letopis“ strogoznanstvene vsebine, in to obuja upanje, da ostane odbor tudi v bodoče na tem stališču.

Najvažnejša knjiga, katero je letos izdala „Matica“, je gotovo prof. dr. Glaserja „Zgodovina slovenskega slovstva“.

Letos je izšel drugi del te zgodovine. V njem se popisuje slovensko slovstvo v dobi od francoske revolucije do l. 1848. Pisatelj je narisal to dobo v dveh slikah, v Vodnikovem in v Prešernovem krogu, katera razvrstitev se nam zdi toliko umestnejša, ker je zveza mej tema krogoma jako rahla in komaj vidna. V pojasnilo je pisatelj postavil pred vsako sliko zgodovinski pregled, v katerem so zabeležene najvažnejše zgodovinske dogodbe in so popisane kulturne, gospodarske in politične razmere. Pisatelj je imel jasen smoter pred očmi: Hotel je popisati tisto dobo po njenih težnjah in idealih, ter zato tudi upošteval češko in nemško slovstvo pred isto dobo, hotel je pokazati, kako je unajni svet, kako so ves svet pretresujoče ideje uplivala na nas Slovence, a ker se je oziral preveč na podrobnosti, ker navaja preveč malenkostij, ni ta slika tako jasna, kakor bi bilo želeli. Herder na pr. bi se bil moral določneje karakterizovati, da bi čitatelj pojmlil veliki njegov upliv na slovanske narode in njih renesanco.

Mnogo bolje se je pisatelju posrečil popis Vodnikovega in Prešernovega kroga. Navaja se vse, kar je važnega; pisatelj se karakterizuje dobro in točno; čitatelj dobi jasen pregled o njih literarni

veljavi, o njih uplivu na druge pisatelje in sploh na razvoj celega slovstva; o znamenitejših se govori obširneje, o drugih na kratko, a povsod se vidi notranja zveza. Pisatelj je z občudovanja vredno marljivostjo in vestnostjo zbral in porabil ves materijal, a če je katero poglavje nekako suhoparno, je to krivda deloma obilega materijala, največ pa okolnosti, da sta se v celi tej dobi slovenske literature pojavila samo dva markantna in zanimiva pisatelja, Vodnik in Prešeren, dočim o drugih ni skoro nič zanimivega povedati. Svoj namen je pisatelj dosegel v polni meri: podal nam je knjigo, iz katere se vsakdo lahko pouči, kako je nastala in se razvila naša literatura v prvi polovici našega veka, kake vrste je bilo literarno delovanje v tej dobi, kaj se je ustvarilo velikega in zakaj se je književnost prav tako razvijala, kakor je popisano.

Najbolj je Matičarje oveselila knjiga „Slovenske narodne pesmi“. Kako dolgo smo jih čakali! Tako dolgo, da se je nekdanja navdušenost za narodno poezijo že razkadila, dasi nam jedino narodno blago kaže, kako je čutil in mislil po tujem uplivu kolikor toliko nepopačeni del našega naroda, dasi je narodno blago zrcalo, v katerem se vidi narodova duša.

Matično zbirko narodnih pesmij je uredil dr. Karol Štrelkelj. Izdaja je urejena po strogoznanstvenih načelih in vse kaže, da jo dobimo tako

Tisočletnica ogerske države. Veselje tisočletnice ogerske države tri stvari kale. Cesar je naznanil, da ne pride v zbornico poslancev in gospodsko zbornico. Poslanci se bodo morali potruditi v budimski dvorec. Cesar je odrekel madjarski želji, da bi se povabili evropski vladarji na ogersko razstavo, kakor so se bili 1873. leta na dunajsko. S tem bi se pred svetom pokazalo, da je Budimpešta popolnoma jednakoveljavnost z Dunajem. Najhujše je pa razdražilo Madjare, da se oborožena sila ne udeleži tisočletnice. Seveda brez vojakov slavnosti ne bodo imele tako slovesnega značaja, kakor ga Madjari žele. Na Dunaji pa ne puste, da bi se vojaki udeležili tisočletnice, ker se hoče Madjarom pokazati, da v vojski nimajo še ničesa zapovedovati.

Bolgarski častniki, ki so bili v Rusiji, povrnejo se v kratkem v Bolgarijo. Povrnejo se tudi Grujev, Benderev in Dimitrijevi, ki so se udeležili zarote proti knezu Aleksandru. Uvrstili jih bodo v bolgarsko vojsko kot polkovnike, dasi so ob svojem času iz Bolgarije pobegnili kot stotniki oziroma majorji. Bati se je pa vsekako, da bode to vzbudilo mej mlajšimi bolgarskimi častniki nevoljo. Zmatrali se bodo ponižane. To je pa baš nevarno v Bolgariji. Aleksandra Battenberskega je bilo to spravilo iz Bolgarije, da gojencem vojaške šole, ki so vodili vojne čete proti Srbiji, ni hotel pustiti častniškega čina, temveč je je bil poslal v šolo nazaj. Stambulov je več zaradi tega pri častnikih imel zaupanje, ker je bil več starejših častnikov na razne načine odpravil, da so mlajši hitreje napredovali v službi.

Vstaja na Kubi stane Španijo dosedaj že 300 milijonov frankov in se še ne ve, kdaj bode zatrta. Te dni je prišlo na Kubo znova 10 000 španjskih vojakov in koncem maja jih pride še 900. Vojakov na Kubi Španjcem že ne manjka, a vstasi ne pridejo na plano, da bi se dali pobiti. Po gorah in gozdih se skrivajo in od tod prihajajo ob ugodnem času požigati in pobijati. Noben kraj na otoku ni varen pred njimi. Posebno je pa zanje ugodno, ker imajo večino prebivalstva na svoji strani. Vsed tega izvedo o vsakem premikanju španjskih čet. Prejšnji glavni poveljnik na Kubi je bil vojake raztresel po vsem otoku in vsled tega ni bilo nikjer toliko moči, da bi bili mogli natepsti vstase; sedanjí poveljnik je pa vojake združil v večje oddelke, a vstasi se mu znajo izogniti in požigajo sedaj povse nezavarovana sela. Položaj se za Španjce še nikakor ni zboljšal.

Ova brata na smrt obsojena.

V Ljubljani 1. marca.

Pred tukajšnjim porotnim sodiščem vršila se je v petek in soboto obravnava proti bratom Alojziju, Mihaelu in Josipu Brezniku, samskim sinovom posestnice Marije Breznik iz Brezovice pri Brdu, obtoženim zaradi hudodelstva umora. Alojzij star je 23 let, Miha 20 in Josip 16 let. V teku obravnave obnašali so se vsi trije jako samosvestno, zlasti pa je najstarejši brat Alojzij nekako drzovito odgovarjal na postavljena mu vprašanja ter je ostal ravnodušen tudi tedaj, ko se mu je naznanilo, da je obsojen na smrt.

Zakonska Breznik Luka in Marija živela sta s svojimi otroci (sinovi Alojzij, Miha in Jože ter hči

kritično urejeno, kakor je morda nima noben drugi slovanski narod. Vsa zbirka je preračunjena na kakih 60 tiskanih pol, porabili pa se bodo zanjo vsi tiskani in rokopisni viri, kar jih je urednik mogel dobiti. Prvi snopič obsega 126 pesmij z različnimi varijantami. Te pesmi, razdeljene po vsebini na skupine, so epičnega značaja. Strokovnjaki, na čelu jim Jagić, trde, da slovenski narod ni imel nikdar narodne epike v tem smislu, kakor jo ima ruski ali hrvatski narod. To je mogoče in prav verjetno, a mogoča je tudi druga okolnost, ta namreč, da je slovenski narod tekom stoletij pozabil svoje stare epične pesmi. Mogoče je, da so te epične pesmi, katere poznamo, revni začetki narodne epike, ki se pa ni razvila, izključeno pa tudi ni, da so to le ostanki nekdanje narodne epike. To vprašanje se pač ne bo nikdar rešilo, sicer pa tudi ni nikake važnosti. Dasi nimamo takega narodnega pesništva kakor Rusi ali Hrvatje, dasi se je pričelo pri nas nabiranje jako pozno, v času, ko naš narod že ni bil več na tisti kulturni stopnji kakor srbski za časa Vuka in se je vsled tega jako mnogo poizgubilo, vzlic temu smo na naše lepe narodne pesmi ponosni. Iskreno želimo, da bi prvi snopič Štekljeve izdaje obudil nekdanjo ljubezen za naše narodno blago in da bi se še nabralo, kar še ni nabranega, kar pa se more vsak dan izgubiti.

Meta) preje v Rafolčah, kjer je imel Breznik svoje posestvo. Vsed pijančevanja in vsled vednega domačega prepira zabredel je Breznik v dolgeve in moral je prodati posestvo. Z denarjem, kar ga je rešila žena, kupila je majhno posestvo v Čepljah, a ko je bratu njenemu Francetu Pavliču v Brezovici leta 1891. umrla žena in kmalu potem še jedini sin, sklenila je z bratom kupno pogodbo, vsled katere je Pavlič svoji sestri prodal svoje posestvo za 2335 gld. Za delno pokritev kupnine prepustila je Marija Breznik bratu svoje posestvo v Čepljah za 500 gld.; nadaljnih 500 gld. poravnalo se je s tem, da si je Pavlič izgovoril v prodani hiši stanovanje in živež ter bi imela Marija Breznik bratu za slučaj, da bi zaradi slabega ravnanja ne hotel živeti pri skupni mizi, plačati vsak dan 25 kr. Ostala kupnina v znesku 1335 gld. uknjižila se je pa na prodanem in na Marijo Breznik prepisanem posestvu.

S tem se je Breznikovim zboljšalo gmetno stanje izdatno, vendar pa se dela tudi potem niso poprijeli ter so zlasti sinovi bili udani tatvini; o Mihi šel je glas, da pred njim ni varna nobena ključavnica. Pavlič je bil pošten in priden mož. Ni torej čuda, da je mej Pavličem in Breznikovimi kmalu prišlo do razprtije in prepira, osobito, ker so mu Breznikovi sinovi ukradli, kar so le mogli. Breznikovi skušali so opetovano zastrupiti Pavliča. To je napotilo Pavliča, da si je začel sam hrano kuhati in postal sploh precej previden, tožoč sosedom in znancem, da mu Breznikovi „strežejo po življenju.“ Iz tega neznosnega položaja hotel se je Pavlič rešiti; dogovoril se je torej s posestnico Nežo Burja, da se v jeseni leta 1895. preseli v njeno hišo v Brezovici ter povedal tudi sestri Mariji Breznik, da bode zapustil hišo; ob enem pa je tudi zahteval, naj mu izplača uknjiženi dolg do sv. Mihela. Začetkom avgusta pa je Pavlič ponudil svojo terjatev na prodaj Luki Mlakarju. Marija Breznik iskala je denar na posodo, a ni ga mogla dobiti. Ker si ni mogla drugače pomagati, šla je k sodišču na Brdo ter prosila, naj se njen brat zaradi zaprljivosti postavi pod kuratelo, a tudi ta korak ostal je brezuspešen. Mej tem bil je prepir mej Pavličem in Breznikovimi vedno huji in dne 28. septembra tožil je Pavlič sosedu: „Tako strežejo na-me, da ne vem, če bodem še dolgo?“ Te njegove besede vresničile so se popolnem: dne 30. septembra zjutraj našel je neki sosed Pavliča mrtvega na Breznikovem vrtu; sodno razparanje mrliča je pokazalo, da mu je bila leva polovica lapanje popolnem zdrobljena in da je umrl vsled otrpenja možganov.

V prvem trenutku bilo je jasno, da so Pavliča usmrtili Breznikovi. To zgodilo se je že zvečer dne 29. septembra, na sv. Mihela dan, in pustili so mrtvega čez noč ležati na vrtu. Preiskava je dognala, da je po dogovoru mej brati Alojzij Breznik dne 29. septembra v Matijevi krčmi v Zlatem polju z žganjem opojil strica Franceta Pavliča ter o stricovi pijanosti obvestil svoja brata Miho in Josipa, ki sta se z ročicami oborožila ter čakala strica za vrtno ograjo. Ko je ta pijan prišel domu, zgrabita ga Miha in Lojze, vržeta na tla ter ga bijeta s pripravljenimi ročicami tako dolgo po glavi, da je Pavlič obležal.

V preiskavi in tudi pri obravnavi skušali so obtoženci stvar zasukati tako, da je najmlajši brat Jože v prepiru pobil strica s kolom. Priča Peter Uš, ki je na lastne oči videl dogodek, pa je določno izpovedal, da sta brata Miha in Jože brez povoda pobila strica. Tudi zagovornik g. dr. Tavčar skušal je ovreči obtožbo zaradi umora, katero je zastopal državnega pravdnika namestnik g. Ekl, vendar so porotniki z 8 proti 4 glasom potrdili vprašanja glede umora. Sodišče obsodilo je potem Alojzija in Miho Breznika na smrt, nedoletnega Josipa Breznika pa na 8 let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dne 29. septembra vsakega kazenskega leta.

Obsodba napravila je na Miho in Josipa Breznika viden utis; obleдела sta ter začela jokati, najstarejši sin pa je ostal hladen in ravnodušen.

Obravnavi, ki se je dovršila v soboto zvečer, prisostvovalo je oba dni mnogo občinstva.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. marca.

— („Slovenec“ proti škofu.) Nikdar bi ne bili pričakovali, da se bodo „Slovenčevi“ uredniki kdaj drznili, grajati škofa, grajati ga javno, zakaj mej seboj ne govoré šenklaški kaplani vedno tako spoštljivo o svojem škofu, kakor bi kdo sodil po njih pisanju. „Slovenec“ je v soboto priobčil teologično-političen članek, v katerem pojasnjuje, zakaj je katoliško-narodna stranka postavila gosp. posl. Koblarju protikandidata. Jedro temu dolgemu in dolgočasnemu članku je, da je stranka nasprotovala kandidaturi g. Koblarja, ker ta ni hotel podpisati programa katoliškega shoda in da se je g. Koblar s svojo kandidaturo uprl škofovi avtoriteti. Govori se pa v članku tudi o sv. Ciprijanu, o romanah dr. Tavčarja, o breznačajnosti, korupciji in dobičkaželjnosti naše stranke itd. Glede psovanj, s katerimi

nas obsipa „Slovenec“, se nam ne zdi vredno odgovarjati, saj prihajajo od stranke, v kateri igrajo koliker tolikšno ulogo tudi ljudje, ki spadajo prav za prav pod policijsko nadzorstvo, pač pa hočemo osvetliti prvo, politično aktuvelno trditev. „Slovenec“ pravi: „Gosp. Koblar je oglašil svojo kandidaturo narodni stranki, katere program je podpisal, oglašil jo je pa tudi predsedniku kat. političnega društva s tem pristavkom, da ne podpiše programa katoliškega shoda. Katoliškega pol. društva odbor je zato sklenil, da ne more priporočati njegove izvolitve“. Gospod Koblar je svojo kandidaturo res naznanil predsedniku kat. pol. društva g. Klunu in ta mu je rekel, naj kandidira na podlagi katerega programa hoče, katoliško-narodna stranka da mu ne bo nasprotovala, če vstopi v konservativni klub, ko pa je g. Koblar izjavil, da v slučaju izvolitve ne misli vstopiti v konservativni klub, mu je gosp. Klun napovedal nasprotstvo kat.-narodne stranke. To je jedino pravi in resnični nagib, da se je postavila protikandidatura g. Jelovška, vse drugo so prazni izgovori, izmišljeni ker je gospode sram, da so nasprotovali g. Koblarju in šli v ogenj za tisti klub, s čigar pomočjo je koalicija odstavila vero z dnevnega reda. Dokazovanje, da se je posl. Koblar s svojo kandidaturo uprl škofovi avtoriteti je v zmislu stališča, katero zavzema narodna stranka glede škofovske avtoritete v političnih rečeh, popolnoma napačno. V tem cizru smo svoje stališče že tolikrat opravičili in utemeljili, tudi z izjavami katoliških duhovnikov, da bi se na Slovenčeva izvajanja gotovo ne bili ozrli, da niso naperjena proti škofu samemu. Kako se je duhovnik Koblar porazumel s svojim škofom, v to se narodna stranka čisto nič ne utika, to je popolnoma stvar g. knezoškofa in g. Koblarja. Zoano pa nam je, da se je g. Koblar poklonil knezoškofu in ga prepričal, da s svojo kandidaturo ni hotel rušiti škofove avtoritete. Da je knezoškof Missia zadovoljen s to izjavo, priča okolnost, da duhovniku Koblarju ni delal nobene ovire, ko je odšel na Dunaj. S tem se je od strani knezoškofa priznalo, da nima nič več zoper izvolitev g. Koblarja, ako pa „Slovenec“ še po tem trdi, da se je g. Koblar izigral proti svojemu škofu, ako dokazuje, da je nastopil kot nasprotnik papežev, škofov, vere in katoliške cerkve, potem mora vsakdo misliti, da je s tem, če tudi zvito in prikrito, izrečena graja knezoškofu dr. Missii, ker se je pobotal z g. Koblarjem. Čemu bi sicer dokazoval „Slovenec“ vse to, ko je škof se že porazumel z g. Koblarjem, če ne z namenom, prepričati svoje pristase, da je škof napačno ravnal, ko g. Koblarja ni suspendiral. Da to šenklaški kaplani žele, da so to pričakovali in da tudi na to delajo, je toliko bolj umevno, ker jih je strah, da bi se razbil obroč, kateri so napravili okolu škofa, ker se boje, da utegne knezoškof izvedeti časih tudi še kaj družega, nego to, kar se izvestnim gospodom zdi umestno mu natveziti! Kar se dostaje naše trditve, da katoliško-narodna stranka ni postavila kandidature g. Jelovška, nego da so to storili posamični kolovodje, ostanemo pri tem, kar smo rekli. Osrednjega volilnega odbora kat.-narodne stranke člani bivajo največ zunaj Ljubljane, teh pa ni bil nobeden povabljen na sejo, nego so kandidatura g. Jelovška proglasili nekateri tistih članov rečenega odbora, ki prebivajo v Ljubljani, ti pa nimajo nikake pravice, postavljati kandidate na svojo roko in v imeni stranke.

— („Slovenčeva“ resnicoljubnost.) Predsednik „Narodnega doma“ gospod dr. vitez Bleiweis-Trsteniški nam piše: „V številki „Slovenca“ z dne 28. m. m. se bere, da je odbor „Narodnega doma“ za kurjača nastavlil Nemca, ne pa domačina. To je gola laž, ker je bil začasno sprejet za kurjača pristen Slovenec Jože Boltezar iz Gamniš, občina Šmarje v ljubljanski okolici.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri se bo prvič na našem odru predstavljala jedna najkрасnejših iger, kar jih je spisal največji dramatični pisatelj vseh časov in narodov, Shakespeareov „Otello, beneški zamorec“. Ta tragedija je najdozorelejši sad Shakespeareovega genija in v našem gledališču prva zares svetovnoslavna klasična igra. „Otello“ je dobro in vestno študiran, glavne uloge so v rokah g. Verovška (Otello), g. Inemanna (Jago) in gosp. Terševe (Dezdemoni).

— (Slovensko gledališče.) V soboto se je pel tretjič „Faust“ in vzlic vestni indispoziciji jednega pevca, kateri se je žrtvoval in nastopil, da je omogočil predstavo, je bil uspeh prav tako velik,

kakor pri pr.ih predstavah. Gledališče je bilo jako dobro obiskano.

— (Tečaji za izobrazbo čevljarstvih mojstrov.) Po naročilu c. kr. trgovinskega ministra priredi c. kr. tehnološki obrtni muzej na Dunaji tudi l. 1896. tečaje za izobrazbo čevljarstvih mojstrov. Poučevalo se bo v jemanji mere, strokovnem risanju, prirojanju, v izdelovanju čevljev s stroji in v obrtnem knjigovodstvu. Tečaji trajajo po 6 tednov in bodo štirikrat v letu. Pravico za vzprejem na tečaj imajo prositi čevljarstvi mojstri in pomočniki, če jih priporoča občinski urad, za druga ali strokovno društvo. Prošnje za vzprejem v tečaj je vložiti na ravnateljstvo c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja na Dunaji (IX/2, Währingerstrasse 59). V prošnji se mora navesti starost, koliko časa je že mojster ali pomočnik, potem h kateri trgovski in obrtniški zbornici pripada prositelj in za stanovanjske prosilce, v katerem ni železniške postaje, je navesti tudi bližnjo železniško postajo. Povedati je tudi, če je prositelj obiskoval obrtno nadaljevalno ali strokovno šolo. Učnina znaša 25 gld., vpisnina 2 gld. Manj premožnim se omogoči obisk tečaja z oprostitvijo učnine in s podelitvijo štipendij. Prošnje za oprostitve učnine je vložiti pri ravnateljstvu c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja. Prošnje za štipendije je nasloviti na c. kr. trgovsko ministerstvo, a je iste vložiti pri imenovanem ravnateljstvu in se jim mora poleg zgoraj omenjenega priporočila priložiti tudi ubožno spričevalo. Štipendije znašajo za na Dunaju stanujoče obiskovalce po 60 gld. za mojstre, in po 50 gld. za pomočnike; za vnanje obiskovalce po 90 gld. za mojstre in po 70 gld. za pomočnike; razun tega se vnanjim štipendistom povrne tudi vožnja v tretjem razredu osebnega vlaka na Dunaj in nazaj. Komur se podeli štipendija, ta je ob enem oproščen tudi učnine. Vpisnino mora vsak obiskovalec plačati. Prošnje na ravnateljstvo c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja so koleka proste. Od prošenj na c. kr. trgovsko ministerstvo za podelitev štipendij so one koleka proste, katerim je priloženo ubožno spričevalo. Prvi tečaj se prične dne 23. marca t. l. Prošnje za vzprejem je vložiti do 9. marca t. l. pri imenovanem ravnateljstvu; na pozneje došle prošnje se bodo pri prihodnjem tečaju ozirale. Razglasilo o teh čevljarstvih tečajih je vsakemu na ogled tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— (Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca februarja l. 1896. uložili sta v mestno hranilnico ljubljansko 702 stranki 237.675 gld. 3 kr., 422 strank pa je uzdignilo 156.464 gld. 19 kr.

— (Vrl duhovnik.) Piše se nam: Umrl je dne 22. februarja gospod Janez Čibašek, župnik v St. Vidu nad Cerknico. Ranjki bil je rojen l. 1834. v Zbiljah pri Smledniku, ter prišel k nam l. 1878. Dasi je župnija v hribih, udeležilo se je pogreba mnogo domačih, pa tudi sosednih župljanov. Peveci so pa zapeli tri žalostinke. Ranjki je bil vesten in blag, ter zato jako priljubljen. Proti „liberalcem“ ni rohnel nego rad čital „Slov. Narod“. Rekel je navadno: vsaka stranka ima svoje napake. Z učiteljstvom bil je vedno v prijazni zvezi. Živel je sploh, kakor bi se reklo z vsemi v lepem miru in v prijaznosti, ter vsakemu je rad pomagal. Bodi mu blag spomin!

— (Vrhniška kaplana) sta pri državnozbornski volitvi popolnoma pozabila na šolo in se vas čas volitve mudila na volišču; jeden je bil v volilnem lokalu in nadzoroval volilce in volilno komisijo, drugi pa je pred lokalom kontroliral volilce in je rotal, naj ne glasujejo za „liberalca“ Koblarja, nego za „katoliškega“ Jelovška. Ko bi bila raji v šoli svojo dolžnost opravila.

— (Iz Železnikov) se nam piše: Ker se ne moremo osebno zahvaliti, tedaj izreka tukajšnje prebivalstvo, rojaku g. Koblarja, sedanjega državnega poslanca, vsem zavednim volilcem, ki so dne 25. februarja oddali svoje glasove g. Koblarju, tem potom najtoplejšo zahvalo. Prepričani smo, da ste glasovali možato in častno navzlic skrivni nasprotni agitaciji in izvolili moža, ki je v resnici možak-poštenjak, in kateremu bo vedno pri srcu blagor svojih volilcev. Uverjeni smo, da se bo vedno spominjal svojih volilcev in se tudi na nas, svoje rojake dobrohotno oziral; saj smo tako zapuščeni. In bivši državni poslanec je tako pridno molčal, dasi je naš rojak!... Na pristojnem mestu se bo gosp. Koblar trudil, da se nam polajša naše težavno in res milovanja vredno stanje. Naj se uresniči besede našega spoštovanega in obče priljubljenega g. župana, besede, katere je že čisto govoril v našo tolažbo o g. Koblarju: „On ima tako blago in sočutno srce do nas Železnikarjev, da, ako nam ne bo mogel podati celega hleba, nam bo pa preskrbel vsaj krajček kruha“. Torej najsrčnejša zahvala Vam

zavednim gg. volilcem od nas revnih in do sedaj povsodi preziranih Železnikarjev! — „Bratno društvo“ se dobro razvija — dasi v tesnih mejah — pod novim predsednikom, kakor se je pod bivšim. Dal Bog in delavnost, da bi se zopet močno razvila podružnica sv. Cirila in Metoda!

— (Novo gasilno društvo) se ustanovi v Dolskem v kamniškem okraju.

— (Uspeh slovensčine — na Dunaji.) Pri stopetdesetletnici Terezijanske akademije na Dunaji, o kateri so tudi slovenski listi poročali, imela je mej deklamacijami skoro največji uspeh slovenska pesmica. Terezijanišče, ki ima gojence iz vseh dežel in narodnosti avstro-ogorske monarhije, pazi namreč na to, da se učenci kolikor toliko poučujejo tudi v vseh deželnih jezikih. Gotovo se z nekoliko uricami na teden z učenci iz raznih razredov ne da mnogo doseči, ali na vsak način je že princip hvale vreden, da se mladina, ki naj po tem zajemlje najvišja mesta v državi, vežba v jezikih, katere že morebiti več ali manje zna, in da se jih uči že rano spoštovati, saj vemo, koliko narodnostnega nasprotstva je povsod zakrivila neumna mržnja prave in navidezne gospode posebno proti jezikom manjših narodnosti. Na mlada srca pa ne upliva lahko samo pouk, ako je dober, ampak mnogo pomagajo tudi razne slavnosti, pri katerih se učencem in gostom predstavlja res vsa Avstrija. Tako sta imela pri stopetdesetletnici 23. februarja dva gojenca nemški in madjarski govor, potem pa so sledile deklamacije v češkem, poljskem, rusinskem, laškem, slovenskem, hrvaško-srbskem in rumunskem jeziku. Pred nadvojvodo Ludovikom Viktorjem in najvišjimi civilnimi, duhovnimi in vojaškimi dostojanstveniki je imela slovenska pesmica „Avstrija moja“ od J. Kersnika res poseben uspeh, kajti deklamiral jo je prav lepo in s čuvstvom — najmlajši in najmanjši mej vsemi deklamatorji, Odo markí Gozani, učenec I. razreda. Pravi šum je nastal mej odličnim občinstvom, ko so utihnile mlo doneče besede iz ust čilega dečka.

— (Oporoka vrlega moža.) Te dni je v Zagrebu umrl sarajevski veletržec Mihael Babič. Mož si je z lastno pridnostjo pridobil lepo premoženje, a vse kar je prištedil tekom let, vse je zapustil svojemu narodu. Družbi sv. Cirila in Metoda za Istro 25.000 gld., Matici Hrvatski 10.000 gld., hrv. starinarstvenemu društvu v Kninu 5000 gld., bratovščini hrvatskih ljudi v Istri 5000 gld., svojemu rodnemu mestu Belovaru za štipendije 10.000 gld. ostanek je določil pokojnik za izobraževanje hrvatskih mladenk, za ustanovitev dijaške kuhinje v Zagrebu, za podporo hrvatskih mladeničev, ki se v inozemstvu izobražujejo za trgovino ali obrt, za ustanovitev hrvatskega etnografičnega muzeja in za dotacijo hrvatskega kmetijskega muzeja.

— (Razpisane službe.) Pri finančni direkciji je izprazneno mesto davčnega nadzornika v IX. oziroma finančnega koncipista v X. činovnem razredu, oziroma finančnega konceptnega praktikanta z adjutom. Prošnje do 23. marca predsedstvu finančnega ravnateljstva v Ljubljani. — Razpisano je jedno mesto c. kr. okrajnega zdravnika v IX. oziroma zdravstvenega vladnega koncipista v X. činovnem razredu. Prosilci s potrebno kvalifikacijo in znanjem nemščine in slovensčine oziroma katerega drugega slovanskega jezika pošljejo naj svoje prošnje do dne 10. marca deželnemu predsedstvu. — Drugo učiteljsko mesto V. plačilnega razreda na dvorazrednici v Laškem potoku. Prošnje do dne 20. marca okrajnemu šolskemu svetu v Kočevju. Provizorična učiteljska služba s plačo 360 gld. na štirirazrednici v Metliki. Prošnje do 25. marca okrajnemu šolskemu svetu v Črnomlju. — 110 mož policijskih stražnikov na Dunaju. Prošnje policijskemu ravnateljstvu na Dunaju. Samci imajo prednost. — Pri okr. sodišču v Mariboru l. d. b., eventualno pri kakem drugem okr. sodišču mesto sodnega sluga. Prošnje do dne 14. marca predsedstvu okrožnega sodišča v Celju.

* (Turjaški knez na kantu.) Na Dunaji živeči 27letni knez Franc Auersperg je izginil in nihče ne ve kam. Zapustil je ogromno dolgovi, vsled česar se je razglasil konkurs.

* (Navihan ptič.) Neki Ivan Zimanyi in njegov bratranec Stampfer sta na Dunaji storila mnogo sleparij. Zimanyi se je izdal za madjarskega veleposelnika in pripovedoval ljudem, da se oženi s hčerjo nekega milijonarja. Lahkomiselni ljudje so elegantnemu gospodu vse verjeli in mu z veseljem posojali kolikor je hotel. Mož je osleparil ljudi za več kot 30.000 gld. in gotovo bi bil izmolzel še kaj več, da ga ni policija vzela v svoje varstvo.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Gg. uradniki banke „Slavije“ v Ljubljani 15 kron 40 vin. Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Brzjavke.

Dr. Ante Starčević †.

Zagreb 1. marca. Ob neštivilni udeležbi se je vršil pogreb dr. Ante Starčevića.

Iz vseh krajev Hrvatske, iz Istre, iz Gradca in z Dunaja so prišle deputacije. Sprevod je trajal štiri ure. Vsi govorniki so povdarjali v svojih govorih neodvisnost in jedinstvo hrvatskih dežel.

Dunaj 2. marca. V današnji seji poslanske zbornice je posl. Koblar storil obljubo. Moscon in tovariši so s posebno interpelacijo zahtevali, naj vlada banki „Slaviji“ prepove rabiti v zavarovalničnih knjižicah grb kraljestva ilirskega in trojedne kraljevine hrvatske. Potem se je nadaljevala razprava o proračunskem poglavju „ljudske šole“, pri kateri točki je Chotkowski zahteval, naj se veronauk na ljudskih šolah intenzivneje poučuje.

Dunaj 2. marca. Policija je prišla nekoga človeka, ki je protisemitskim kolovodjam pripovedoval, da se mu je obljubilo tisoč goldinarjev, če umori dra. Luegerja.

Sofija 2. marca. Včeraj je bil Dragan Cankov izvoljen poslancem.

Pariz 2. marca. Predsednik Faure je bil v Lyonu presijajno vzprejet. V Valenceu je policija aretovala štiri može, pri katerih je našla bodalo in nož ter Faureovo sliko. Aretovalci, znani anarhisti, so nameravali potovati v Lyon. Pri dohodu Faureovom je 300 pevcev pelo marsailaiso in rusko himno. Danes dopoldne se je sešel Faure z Gladstonom. Zajedno s Faureom se je pripeljalo v Lyon s posebnim vlakom 50 žurnalistov, mej njimi tudi nekaj ruskih.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. Javne seje trgovske in obrtniške zbornice so se dne 28. februarja t. l. pod predsedstvom gosp. zborničnega predsednika Ivana Perdana in o navzočnosti vladnega zastopnika gosp. c. kr. deželne vlade svetnika dr. pl. Rilinga udeležili nastopni gg. zbornični svetniki: Ivan Baumgartner, Ivan Dogan, Oroslov Dolenec, Franc Hren, Anton Klein, Franc Kolmann, Alojzij Lenček, Karol Luckmann, Franc Omersa, Vaso Petričič, Josip Rebek in Avgust Skaberne.

Zbornični predsednik otvori sejo, pripomni, da so odsotni gospodje zbornični svetniki opravičili svojo odsotnost in imenuje overovateljska zapisnika današnje seje zbornična svetnika Franca Hrena in Karola Luckmanna.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Zbornični predsednik naznani, da je došlo na zbornico nastopno pisanje Nj. prevzvišenosti g. c. kr. železniškega ministra Emila viteza Guttenberga: Od Nj. c. in kr. Apostolskega Veličanstva po Najvišjem lastnoročnem pismu z dne 17. januarja t. l. železniškemu ministrom imenovan, prevzel sem z današnjim dnem najmilostneje mi izročeno službo. Ugojam se o tem čestito zbornico obveščati in jo zagotavljam, da bom v svoji službi vedno največjo pozornost obračal na važne gospodarske interese, katere imajo na prometnem polju varovati trgovske in obrtniške zbornice. Ob jednem se naadam, da me bo pri tem poslu vspešno podpirala čestita zbornica. Zbornica vzame to obvestilo z odobravanjem na znanje in bo z največjo radovoljnostjo zmirom pripravljena, na njo stavljenim zahtevam po svojih najboljših močeh ustreči.

Nadalje zbornica vzame na znanje, da je vis. c. kr. trgovsko ministerstvo z ukazom z dne 16. jan. 1896, št. 843, odobrilo zbornični proračun za l. 1896.

Zbornični predsednik naznani nastopni ukaz Nj. Prevzvišenosti gosp. železniškega ministra: Reševaje ulogo z dne 29. oktobra 1895, št. 1762, s katero je čestita zbornica priporočilno predložila prošnjo več občin za uvedbo lokalnega vlaka mej Ljubljano in Trstom, se čestiti zbornici naznanja, da južna železnica z ozirom na zelo neugodni čas odhoda in dohoda v Trst (ob 4. uri zjutraj, oziroma ob 1. uri ponoči) uvedbi lokalnega vlaka mej Ljubljano in Trstom na ta način, kakor predlagajo interese, ne more pripisovati vrednosti.

Pripravljena pa je južna železnica nvesti s 1. majem 1896 po jeden nov vlak mej Ljubljano in St. Petrom. Jeden teh vlakov bo odhajal iz St. Petra ob kaki 6 uri 30 min. zjutraj in ob kaki 8 uri 50 min. dopoldne prihajal v Ljubljano, nasprotni vlak pa bo odhajal iz Ljubljane ob kaki 7 uri 30 min zvečer in prihajal v St. Peter ob kaki 10. uri zvečer. Zadnje imenovani vlak dobi pri tem v St. Petru še zvezo z osebnim vlakom št. 808 (St. Peter Reka), s čimur se pridobi nova in ugodna zveza v razmerji Ljubljana Reka, ker je prihod v Reko ob 12. uri 25 min. ponoči.

Ker se je železniškemu ministertvu od poklicane strani naznanilo, da se bo s to privolitvijo južne železnice željam interesentov večinoma ustriglo, ministerstvo za zdaj ne bo več s to zadevo bavilo. Zbornica vzame to naznanilo odobrovaže na znanje.

(Dalje prih.)

Listnica uredništva.

Gosp. J. V. na D.: „Brat Metod“ in „Judeževa smrt“ prejeli. Hvala! — Gosp. K. K. v C.: „Bankirjevo hči“ prejeli; pride kmalu na vrsto. — Gospod naročnik v Čabru: Kar želite, smo že lani na željo raznih hrvatskih rodoljubov poskusili, pa se ni posrečilo, zato se nečemo v te stvari več utikati.

Štev. 54. Doželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 714.

V torek dne 4. marca 1896.

Prvokrat:

OTELLO.

Zaloigra v petih dejanjih. Spisal Shakespeare. Poslovenil *.*. Režiser g. Rudolf Ineman.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 8. uri. Konec ob 10. uri zvečer.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v petek, dne 6. marca 1896.

Meteorologično poročilo.

Febr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
29.	9. zvečer	732.2	+ 1.3	sr. vzhod	jasno	0.0
1. marca	7. jutraj	733.6	0.0	sl. svzh.	megla	0.0
"	2. popol.	733.1	+ 4.3	sr. jvzh.	pol obl.	
"	9. zvečer	732.4	+ 1.1	sl. vzhod	oblačno	
2.	7. jutraj	429.5	+ 1.0	sl. svzh.	megla	0.0
"	2. popol.	727.8	+ 7.0	sr. jzah.	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje +1.2° in +1.8°, za 0.1° pod in 0.4° nad normalom.

Dunajska borza dne 2. marca 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	" 05	"
Avstrijska zlata renta	122	" 10	"
Avstrijska krona renta 4%	101	" 35	"
Ogerska zlata renta 4%	122	" —	"
Ogerska krona renta 4%	99	" 05	"
Avstro-ogerske bančne delnice	988	" —	"
Kreditne delnice	377	" 50	"
London vista	120	" 75	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	" 02 1/2	"
20 mark	11	" 79	"
20 frankov	9	" 57 1/2	"
Italijanski bankovci	42	" 75	"
C. kr. cekini	5	" 66	"

Dne 29. februarja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193	" 25	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	" —	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	" —	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	" —	"
Ljubljanske srečke	22	" —	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	" 75	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	173	" —	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	484	" —	"
Papirnat rubelj	1	" 28 1/4	"

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem javljamo tužno vest, da je Bogu vsemogočnemu dopadlo, našo preljubljeno hčerko, oziroma sestro

Verico

sitico ob 1.7. uri zvečer, po kratki bolezni, v nežni starosti 6 mesecev k Sebi v raj poklicat. Pogreb bo v torek ob 4. uri popoldne.

V Ljubljani, dne 2. marca 1896.

Andrej in Minka Druškovič stariši.

Rejci in Marica bratci in sestrica.

(2030)

Zahvala.

Vsem onim, ki so nam izražali sočutje ob smrti naše preljubljene hčerke, oziroma sestre in svakinje, gospice

Anice Matjan

izražamo najtoplejšo zahvalo. Zahvaljujemo se najtopleje vsem darovateljem prekrasnih vencev, za spremstvo na mirodvor in pevskemu društvu „Ljubljana“ za tolažilno petje.

V Ljubljani, dne 2. marca 1896.

(2029)

Žalujoči ostali

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Enostopno omenjeni prikolajni in odhajni časi označeni so s srednjimi črticami.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

12. uri 35 min. po moči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Bolnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hebr, Karlove varo, Francova varo, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.
12. uri 10 min. sputraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
12. uri 10 min. sputraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Bolnograd, Dunaj via Amstetten.
12. uri 35 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
12. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
12. uri 4 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Bolnograd, Land-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregeno, Gurth, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hebr, Francova varo, Karlove varo, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.
12. uri 30 min. sputraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Enostopni togi ob nedeljah in praznikih ob 6. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Lössen-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

12. uri 59 min. sputraj osebni vlak v Dunaju via Amstetten, Lpako, Prago, Francova varo, Karlove varo, Hebr, Marijine varo, Pilsen, Budejovice, Bolnograd, Linz, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.
12. uri 19 min. sputraj osebni vlak iz Kočevja, Novo mesto.
12. uri 35 min. popoldne osebni vlak v Dunaju via Amstetten, Lpako, Prago, Francova varo, Karlove varo, Hebr, Marijine varo, Pilsen, Budejovice, Bolnograd, Linz, Steyr, Paris, Genova, Gurth, Bregeno, Inomost, Zell na jezeru, Land-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabel, Trbiš.
12. uri 32 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novo mesto.
12. uri 45 min. popoldne osebni vlak v Dunaju, Ljubno, Selsthal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiš.
12. uri 35 min. sputraj osebni vlak iz Kočevja, Novo mesto.
12. uri 4 min. sputraj osebni vlak v Dunaju preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (dr. kol.)

12. uri 35 min. sputraj v Kamnik.
12. uri 50 min. popoldne
12. uri 50 min. sputraj

Prihod v Ljubljano (dr. kol.)

12. uri 35 min. sputraj iz Kamnika
12. uri 50 min. popoldne
12. uri 50 min. sputraj

(1705-51)

Tuji.

1. aprila:

Pri Slonu: Schwarz iz Požuna. — Massen, Reisner z Dunaja. — Fischer iz Kamnika. — Sonenberg iz Čakovca. — Reisner z Reke. — Pogačnik iz Cerknice. — Thurn iz Guspoka.

Pri Matiči: Bernauer, Engl, Gerber, Heilsam z Dunaja. — Repe z Bleda. — Schisek iz Zagorja. — Globočnik iz Kranja.

Pri Lloyd: Geiger iz Kočevja. — Hofmeister iz Wolfsherga. — Mayr, Sorz iz Beljaka.

Pri južnem kolodvoru: Bononi iz Trsta. — Adamčič iz Save. — Brenner iz Grada.

Pri avstrijskem cesarju: Stihar iz Pazina. — Dekleva iz Pulja.

Najnovejše za dame!

Univerzalni moderc

napravi čudovito lep život in ribje kosti se ne morejo polomiti, narejen je iz dobrega trinitnika z ribjo kostjo: (2016-2)

III II I
à gld. 2.50 à gld. 3.50 à gld. 4.50
sivi, sivkastorumeni in beli; v Ljubljani jih prodajata:

Karol Recknagel, Mestni trg 19,
Ana Šinkovic, Mestni trg 24.

Naše univerzalno korzetno varovalo omogočuje, da more slednja dama nositi svoj polomljen moderc, ne da bi ga dala popraviti.

Par za 50 kr. dobiva se v vseh boljših modnih, drobninskih in galanterijskih trgovinah.

Na debelo pri patentnih imejteljih
Spitzer & Steiner, Dunaj, VII.,
Siebensterngasse št. 16 A.

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje sledeče

službe okrožnih zdravnikov:

1.) v Bohinjski Bistrici
z letno plačo 800 gld. in 200 gld.
letne doklade od zdravstvenega okrožja,	5.) v Logatcu
z letno plačo 600 gld.,
2.) na Brdu
z letno plačo 600 gld.,	6.) v Senožečah
z letno plačo 800 gld.,
3.) v Črnomlju
z letno plačo 800 gld. in 200 gld.
letne doklade od zdravstvenega okrožja,	7.) v Šmarji pri Ljubljani
z letno plačo 800 gld.,
4.) v Kočevski Reki
z letno plačo 800 gld.,	8.) v Velikih Laščah
z letno plačo 700 gld.

Prosilci za jedno teh služb pošljejo naj svoje prošnje podpisane do 20. marcija 1896. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo se bode pa le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnici.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dne 23. svečana 1896.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Dr. Valentin Temnikar

odvetnik v Kamniku

išče

(2012-3)

izvežbanega solicatorja.

V Črnomlju je na prodaj

hiša

(nekdanj Bajukova) na najlepšem prostoru blizu cerkve. — Več pove A. Lackner v Črnomlju. (1996-6)

Meblirana soba odda se v najem.

Več se poizv v gostilni št. 6. (2024-1)

Pristen

belokranjski brinjevec

priporoča

(1995-6)

A. Lackner v Črnomlju.

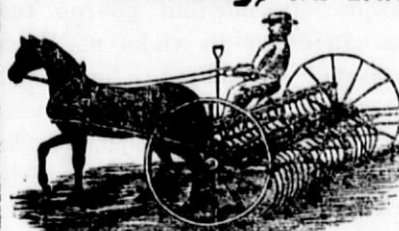
Steklenica 1 liter 1 gld. 10 kr., 1 1/2, litra 1 gld. 60 kr. Pri naročilu na 25 steklenic 10% ceneje.

Bubenska tovarna za stroje

železna in kovinska livarna

Berthold Kraus

Dunaj, 3/2 Löwengasse 3

ponuja svoje lastne sloveče izdelke orodja in strojev za poljedelstvo, kmetijstvo, vinarstvo, trombe in vozove.

Spretni solidni zastopniki v pokrajinah se iščejo. (1855-3)